

Andere opzet opvang Helmondse drop-outs

ED woensdag 21 december 2011

Mostafa Jahfel in zijn werkplaats Edelhout op industrieterrein Hoogeind. foto Ton van de Meulenhof

HELMOND – Werkplaats Edelhout in Helmond voor begeleiding van jongeren met problemen op school dreigt te verdwijnen.

ROC Ter AA heeft gekozen voor een andere opvang van potentiële 'drop-outs'. De Helmondse school voor middelbaar beroepsonderwijs stuurde sinds 2009 'overbelaste jongeren' naar de werkplaats van Mostafa Jahfel op industrieterrein Hoogeind. Daar werden ze door Jahfel intensief en op een onorthodoxe wijze begeleid. ROC Ter AA is zeer tevreden over de resultaten maar heeft besloten voor een andere 'time-out-voorziening'. Het gaat om jongeren die door hun gedrag moeilijk op school te handhaven zijn.

Deze 'overbelaste studenten' gaan vanaf januari voortaan naar de 'plusklas' van VSO De Korenaer, school voor speciaal onderwijs in Helmond. Die had al zo'n klas voor leerlingen uit het voortgezet onderwijs.

Waarom streep door opvangproject?

Auteur: door Jos Verhoeven | woensdag 28 december 2011 | Opinie in het ED

Een succesvolle aanpak van moeilijke mbo-leerlingen in Helmond dreigt te worden ingeruild voor een andere, duurdere aanpak die zich nog maar moet bewijzen.

In Helmond Plus van 22 december wordt ruim aandacht gegeven aan de dreigende ondergang van het succesvolle drop-out project van Helmonder Mostafa Jahfel. Ook ik word hierin geciteerd. Ik ben echter geen bestuurslid van de stichting Ambachtscarrousel, maar ben als particuliere sociale investeerder betrokken bij dit initiatief. Mijn reactie geef ik dan ook vanuit die hoedanigheid én als belastingbetaler.

In 2005 komen wij als Start Foundation in contact met Jahfel. We geloven in zijn plan van

aanpak en starten met een lening van 35.000 euro. In 2007 laat hij het commerciële gedeelte weg: meubels maken en verkopen. Hij maakt een doorstart als opvangproject voor mensen (met name jongeren) die vastlopen. Wij blijven geloven in zijn aanpak en geven hem de kans deze te bewijzen en doneren in totaal ruim 83.000 euro.

Zijn aanpak is succesvol en diverse instellingen – scholen, sociale werkvoorziening enz. – verwijzen mensen voor wie ze zelf geen perspectief meer zien. In 2009 neemt het ROC (de grootste leverancier) zijn verantwoordelijkheid en neemt

Jahfel in dienst en geeft een bedrag per geplaatste vastgelopen leerling. Het succes van de aanpak van Mostafa Jahfel (tachtig procent van de deelnemers krijgt hij weer op de rails) wordt vastgelegd in periodieke rapportages en is onomstreden. Belangrijker nog is dat zijn 'leerlingen' zeer tevreden zijn en ook ouders en begeleiders uiterst lovend zijn over de aanpak van de eigzinnige Nederlandse Marokkaan.

Als investeerder heb ik persoonlijk contact gezocht met betrokken partijen in Helmond om het project in de lucht te houden. Dan was namelijk onze investering een zinvolle geweest. Als de aanpak van Jahfel had gefaald, had ons dat geld gekost maar viel de schade voor de belastingbetaler mee. Het succes, de kostprijs en de ogenschijnlijke steun van de Helmondse notabelen deden vermoeden dat het wel goed zou komen. Tot plotseling het bericht kwam dat men het allemaal anders wil gaan doen. Jahfel moet de tent sluiten en de gevestigde instituten tuigen een nieuw – veel kostbaarder – project op. Bij Jahfel kost een individuele 'loopbaanreparatie' ongeveer 4.600 euro en in de nieuwe setting maar liefst ruim 13.600 euro. Bovendien heeft Jahfel bewezen dat zijn medicijn werkt en de nieuweling moet dat nog gaan aantonen. Dat wekt op zijn minst de indruk dat hier andere belangen op het spel staan. Als investeerder doe ik een beroep op het gezond verstand van betrokkenen om hier een adequate oplossing te bedenken.

Als belastingbetaler eis ik dat zij die verantwoordelijk zijn voor publieke middelen zorgen dat we de beste voorzieningen tegen de laagst mogelijke prijs krijgen.

De auteur is directeur van de Start Foundation in Eindhoven